

Bogácsi Ősz

A BOGÁCSI ÖNKORMÁNYZAT LAPJA

XXI. évfolyam 3. szám 2010.

**Kitüntetettjeink: Hajdú Imre,
Csorba Krisztina, Hanák Zsolt**

Október 1-jén az időseket köszöntöttük

Október 23-i ünnepség

TARTALOMBÓL:

- VÁLASZTÁSI TÁJÉKOZTATÓ
- EGÉSZSÉGÜNKÉRT
- IDŐSEK NAPJA
- KITÜNTETETTJEINK
- OKTÓBER 23-I ÜNNEPSÉG
- HALOTTAINKRA EMLÉKEZÜNK

TÁJÉKOZTATÓ

a helyi önkormányzati képviselők és polgármester, valamint a települési cigány kisebbségi önkormányzati képviselők választásáról

A Magyar Köztársaság Elnöke 2010. október 3-ára tűzte ki a helyi önkormányzati képviselők és polgármesterek, valamint a települési kisebbségi önkormányzati képviselők választását. A helyi kisebbségi választás időpontjának kitűzése a Helyi Választási Bizottságok hatáskörébe tartozott, és azokon a településeken volt lehetőség a választás kitűzésére, ahol 2010. július 15-ig legalább 30, azonos kisebbséghez tartozó személy kérte a névjegyzékbe való felvételét. Bogács közszéiben is kitűzésre került 2010. október 3-ára a települési cigány kisebbségi önkormányzati választás, mert 2010. július 15-ig 35 fő kérte a névjegyzékbe való felvételét.

A választási szervek közül a Helyi Választási Bizottság volt az, amelyik megalakulásától kezdődően folyamatosan dolgozott. Munkája során döntött a települési cigány kisebbségi önkormányzati választás kitűzéséről, a jelöltek nyilvántartásba vételéről, a szavazólapok adattartalmáról és minden olyan kérdésről, amelyet jogszabály a hatáskörébe utalt.

A Választási Bizottság lét számát folyamatosan öt fő volt. A választási eljárásról szóló törvény lehetőséget biztosított a nyilvántartásba vett jelölteknek és a jelölő szervezeteknek arra, hogy delegáljanak a választási szervekbe, de csak a szavazatszámiláló bizottságokba való delegálás jogával éltek, a Helyi Választási Bizottságba nem delegált egyik jelölt és jelölő szervezet sem tagot.

A jelöltek 2010. szeptember 3-án 16 óráig kérhették a nyilvántartásba vételüket. Ehhez a kislistas jelölteknek 17 db, a polgármester jelölteknek 47 db szabályosan kitöltött ajánlószelvényt kellett összegyűjteniük és leadni a helyi választási irodában. A Választási Bizottság valamennyi jelöltet nyilvántartásba vett, mert az összegyűjtött ajánlószelvények megfeleltek a jogszabályi előírásnak. A Választási Bizottság és a Helyi Választási Iroda munkáját egy jelölt ajánlást ellenőrző számítógépes program alkalmazása is segítette.

Polgármester-jelöltként négyen kérték a nyilvántartásba vételüket. Valamennyien úgy nyilatkoztak, hogy megválasztásuk esetén a tisztséget főállásban kívánják ellátni.

Kislistas jelöltként 26 fő kérte nyilvántartásba vételét.

A szavazás napján mind a két szavazókörben, illetve a települési cigány kisebbségi választás lebonyolítására létrehozott szavazókörben rendben zajlott a munka. A nap folyamán rendkívüli esemény nem történt. A választás eredménye ellen a rendelkezésre álló határidőig – választást követő 3 nap – fellebbezés nem érkezett. A végleges eredmény megegyezik az előzetes eredménnyel.

A szavazás napján a szavazás megkezdésekor és zárásakor is a névjegyzékben szereplő választópolgárok száma 1628 fő volt. Szavazatának leadására 1077 fő jelent meg a két szavazókörben. A szavazás lezárásakor az urnában lévő szavazólapok száma: 1076 db volt. Az érvénytelen szavazólapok száma: 21 db volt. Az érvényes szavazólapok száma: 1055 db.

Polgármester választás eredménye:

Érvényes szavazólapok száma: 1055

ebből:

Csende sné Farkas Edit	FIDESZ-KDNP jelöltje
476 szavazatot,	
Kovácsné Fekete Mária	független jelölt
92 szavazatot,	
Köteles Antal Csaba	független jelölt
41 szavazatot,	
Verhóczki Sándor	független jelölt
446 szavazatot kapott.	

Bogács Község polgármestere:

CSENDESNÉ FARKAS EDIT

3412 Bogács, Vöröshadsereg u 6. szám alatti lakos.

Helyi önkormányzati képviselő-választás eredménye:

A szavazás lezárásakor az urnában lévő szavazólapok száma: 1077 db volt. Az érvénytelen szavazólapok száma: 13 db volt. Az érvényes szavazólapok száma: 1064 db.

A leadott érvényes szavazatok megoszlása:

Bessenyei Balászné	FIDESZ-KDNP	188
Csetnekí László	független jelölt	312
Daragó Károly	független jelölt	214
Farkas Richárd	független jelölt	127
Farkas Zoltán	független jelölt	100
Huszár Zoltán Géza	független jelölt	92
Ittes Endre Lajos	független jelölt	73
Jankó Róbert	független jelölt	101
Jankó Szabolcs	független jelölt	188
Dr. Képes Ildikó Anna	független jelölt	336
Kiss Lajos	független jelölt	145
Kiss Zoltán	JOBBIK	396
Kmetti Mihály	független jelölt	36
Kocsis István	FIDESZ-KDNP	331
Kondráth Mihály	független jelölt	63
Kovácsné Fekete Mária	független jelölt	228
Köteles Antal Csaba	független jelölt	123
Lukács Jajosné	független jelölt	260
Nagy László	FIDESZ-KDNP	215
Pappné Fehér Erika	független jelölt	69
Péter Zoltán	független jelölt	287
Szajlai Sándor	független jelölt	203
Tóthné Szuromi Irén	független jelölt	133
Várnai Krisztián	független jelölt	198
Verhóczki György	független jelölt	338
Vincze Ferenc	FIDESZ-KDNP	270
szavazatot kapott		

A fent ismertetett szavazatok alapján az egyéni listán megválasztott önkormányzati képviselő-testület tagjai ábécérendben:

1. Csetneki László	független
2. Dr. Képes Ildikó Anna	független
3. Kiss Zoltán	JOBBIK
4. Kocsis István	FIDESZ-KDNP
5. Péter Zoltán	független
6. Verhóczy György	független

A települési cigány kisebbségi önkormányzati képviselők választásán a szavazás megkezdésekor és zárásakor is a névjegyzékben szereplő választópolgárok száma: 35 fő volt. Szavazatának leadására 9 fő jelent meg a szavazókörben. A szavazás lezárásakor az urnában lévő szavazólapok száma: 9 db volt. Az érvénytelen szavazólap nem volt. Az érvényes szavazatok száma: 32 db.

A szavazatok megoszlása:

Szitaí Ödön	LUNGO DROM	9
Farkas Zoltán	LUNGO DROM	9
Horváth Róbert	LUNGO DROM	7
Horváth Gyula	LUNGO DROM	7
Valamennyi jelölt mandátumhoz jutott.		

Gratulálok a megválasztott polgármester asszonynak, valamint a képviselőnek. Munkájukhoz sok sikert kívánok.

Bogács, 2010. október 11.

Kaszó Bálint

Helyi Választási Bizottság elnöke

Az új képviselő-testület alakuló ülését a rangidős Csetneki László vezeti

A fenti tájékoztató 2010. október 13-án hangzott el a települési önkormányzat alakuló ülésén.

A cigány kisebbségi önkormányzat alakuló ülésére 2010. október 18-án került sor.

Bemutatkozás

1963. február 26-án születtem, bogácsi szülők gyermekeként. Az életem nagy részét itt töltöttem a szülőfalumban, „csak” tanulni és dolgozni jártam el innen.

1984-ben házasságot kötöttem Csendes Andrással, akivel itt építkezünk, s két gyermekünket itt neveljük.

A legfontosabb értékek számomra a család, az egészség és a tisztesség. E szerint éltem, cselekedtem eddig, s e szerint kívánok tenni ezután is.

Általános iskolai tanulmányaimat Bogácson végeztem, középsikolába Egerbe jártam. Egerben szereztem meg első diplomámat is, matematika-kémia szakos általános iskolai tanárként. 1985-től tanítottam Cserépfaluban matematikát, kémiát, majd 2000-tól - a számítástechnika szakos tanári diploma megszerzését követően - informatikát is. A tanításon kívül munkaközösség-vezetőként segítettem az iskola vezetés munkáját, s több eredményes pályázat megvalósítására is büszke vagyok.

2005-ben megszűnt a cserépfalui iskola felső tagozata, így új munkahely után kellett nézmem. Pedagógusként sajnos nem sikerült elhelyezkednem, bár ebben az évben az „Év tanára” kitüntető címet is megkaptam a kistérségi pedagógus napon. Így azóta a Mezőkövesdi Többcélú Kistérségi Társulásnál vidékfejlesztési, majd területfejlesztési szakreferensként dolgoztam.

Az elmúlt években több települést érintő sikeres pályázatok megvalósítója voltam, ezen kívül a kistérségi kózztatási feladatok szervezésében, normatíva-igénylésében vettem részt, valamint a mezőkövesdi kózztatási intézmények szakmai munkáját segítettem.

2007-ben a Többcélú Kistérségi Társulás munkatársaival kidolgoztuk a 21 településre – köztük Bogácsra - vonatkozó, 2013-ig szóló fejlesztési stratégiát, mely tartalmazza az európai uniós források felhasználásának tervezetét, a települések fejlesztésének lehetőségei iránt. Ennek alapján készítettem el a kistérségi cselekvési terveket két-két éves ciklusokra, melyek között Bogács fejlesztési elképzelései szerepelnek.

Az elmúlt öt évben a munkámhoz szükséges ismereteket is igyekeztem bővíteni, ezért 2007 decemberében a Budapesti Műszaki Egyetemen kózztatás-vezetői szakvizsgát tettem, 2009-ben pedig a Miskolci Egyetemen terület és település-fejlesztő szakértő diplomát szereztem.

Legfontosabb célkitűzésem, hogy az eddig szerzett tudással, tapasztalatommal saját szülőfalum, Bogács fejlődését segítsen, melynek megvalósításához az Önök szavazatai lehetőséget teremtettek.

Polgármesterként a település szolgálatát, az itt élő emberek életminőségének javítását, a közösségi összetartozás erősítését tartom a legfontosabb feladatommak, s ehhez a jövőben valamennyi jószándékú bogácsi lakos támogatását kérem.

Köszönöm a helyi önkormányzati választáson nyújtott támogatásukat, s minden igyekezettel azon leszek, hogy a megőlegett bizalomra részölgáljak.

Bogács polgármestere: Csenedsné Farkas Edit

Csenedsné Farkas Edit polgármester

Bogács kitüntettjei 2010-ben

Az augusztus 20-i állami ünnepség helyszíné a hagyományokhoz hiven idén is a Közösségi Ház volt.

A Himnusz közös éneklése, Magyar Gyula tárogatójátéka és a Bogácsi Pávákör Szent Istvánról szóló énekei hazafias érzelmeket ébresztettek a jelenlévőkben.

Verhőzki Sándor polgármester ünnepi beszédét Szent István királyunk bölcs, ma sem kétségbe vonható megállapításával kezdte: „A szeretet gyakorlása vezet el a legfőbb boldogsághoz. Tartsd eszedben, hogy minden ember azonos állapotban születik, és hogy semmi nem emel fel, csakis az alázat, semmi nem taszít le, csakis a gőg és a gyűlölet. Ha bölccsekkel jársz, bölcs leszel, ha bolondokkal forgolodsz, társul adod magad hozzájuk.”

Beszéde folytatásában változa a kereszténység felvételével járó lejelentősebb történelmi váltásokat:

„A kenyér, a föld legalább olyan fontos az államalapításban, mint a kereszt. Szent István nemcsak a keresztény Európához csatlakozott, hanem a földművelő Európához is. Magyarországot nemcsak a keresztény eszmék tartották meg ezer éven át, hanem a parasztoi áldozatos munkája és kenyere is.” mondta, mielőtt megszegte és megízlelte az új kenyeret.

Ezután került sora bogácsi díjak átadására.

A méltatásokat Szabó László, a Bükkalja Általános Iskola igazgatója olvasta fel:

„Az Önkormányzat rendelete szerint – **Víg Rudolf-díj** adományozható annak, aki Bogács község kulturális életében hosszú éveken keresztül színvonalas, áldozatos munkát végzett.”

Ebben az évben a Víg Rudolf-díjat **Csorba Krisztinának** adományozta az Önkormányzat. A Pávákörök 1991-től, az Általános Iskola befejezésétől aktív tagja. Odaadón veszt részt dalszínházokban, a község rendezvényein, ünnepesein. A község hagyományai, népi értékei felől mindig tisztelettel érdeklődik, és ha teheti részt vesz ápolásukban. Lelkes segítő társa az idősebb nemzedékek kezdeményezésének, a népi hagyományoknak – mint például – a summás étek készítésére, vagy a népi hímzések gyűjtése, valamint a bemutatott megmozdulásoknak. Ez az érdeklődés a népzene, a népdal iránt családi gyökerekből is táplálkozik, hiszen édesapja – Csorba Albin – jelen tangóharmonikása volt a bogácsi zenéi társadalomnak.

Az Önkormányzat rendelete szerint – **„Alkotói Díj** azoknak adható, akik Bogács község kulturális életében, sportmozgalomban, egészségügyi-, szociális ellátásában, valamint a község felemelkedésében kiemelkedő munkát végeztek.”

Ebben az évben Alkotói Díjat **Hanák Zsolt**nak adományozott az Önkormányzat. Hanák Zsoltot és családját a „kiteleptettek sorsa” az ötvenes években terelte az akkor ismeretlen Bogácsra. Beilleszkedése a község társadalmába gyors és gondnélküli volt. Az akkori ötödik osztályos tanuló, az osztályárai velük egyenrangú gyerekként fogadták közösségükbe. Nagyon sok élmény köti a Pásthöz, a Micsurin gyakorlóterezhez és a Revizióhoz. A kiváló pedagógusok irányításával az iskolában mélyebben ismerkedett meg az irodalommal, a színjátszással, zenével pedig az úttörő, illetve a harmonika zenekarok keretében. Közben alakult, kezdett jobbra fordulni a család sorsa is. A felhőtlen gyermekévek, a sok-sok megélt esemény tette fokozatosan bogácsi Hanák Zsoltot. A mezőkövesdi gimnázium éveket követtek a budapesti egyetem évek, a bányamérnöki diploma megszerzése. Érsekújváron ismerkedett meg feleségével, Decsi Ágnes operatőreskővel, aki jelenleg a Filmművészeti Egyetem és a Magyar Színház Akadémia tanára.

Az évek múlása nem homályosította, hanem erősítette a Bogács iránti elkötelezettséget, aminek eredménye lett a Színészhírtel kialakításának kezdeményezése. Ez megvalósult, bekerült a bogácsi nevezetességek körébe. Több országos TV adó készített felvételt a helyszínen a Nemzet Színészeihez méltó nagy érdeklődés kíséretében ünnepi körülmények között zajló faültetést.

Az Önkormányzat rendelete szerint – **„Bogács Községért Díj** azoknak adható, akik a község felemelkedéséért, az általános közjó megteremtéséért hosszú éveken keresztül önzetlenül tevékenykedtek, vagy példaeértékű áldozatot hoztak.”

Ebben az évben a Bogács Községért Díjat – **Hajdu Imre** újságról adományozta az Önkormányzat.

Hajdu Imre az egyik beszélgetés alkaalmával azt találta mondani: „Nekem két hálavam van, mint a költőző golyóának. Az egyik Miskolcon, a másik a világ közepén, Bogácscon található.” Ezen mondat tartalma induló pontja az újságról, közíró pályának. Nem lehet fontosságai sorrendet felállítani Imre újságról és közírói tevékenységéről, hiszen ez a két tevékenység egymásra épül, egyik a másiktól fakad. Mint közíró 38 kötet gazdája, közben – mint újságró – krisztusi időt – 33 évet tölt el hivatalosan a pályán, ahol volt beosztott újságró, rovatvezető és főszerkesztő. Dolgozik, újságot szerkeszt, pl. Miskolcon az Észak-Magyarországnál, az Új Északnál, Tiszaújvárosban, Mezőkövesden és nem utolsósorban névadója, elindítója a ma is jól működő Bogácsi újságnak. A világ közepe, Csáter Apó pincéje

volt a gondolati helyszíne többek között a bogácsi és a bükkaljai barok védelmére 1996-ban alakult Szent Márton Borrendnek, aminek kancellári tisztét a mai napig Hajdu Imre látja el. De itt alakult 1993-ban az azóta minden évben megrendezett Nemzetközi Borfesztivál programja is.

A sok érdeklődőt megmozdító „A Nemzet Színészei éf átültetek” című rendezvényen is mindenkihez szóló, tartalmas, az eseményhez illő beszédnek lehetünk tanúi.”

A bogácsi ünnepség ihlette alkotásra Pázmány László mezőkövesdi költő. A kitüntettekhez címzett versét a díjátadóskor meghallgathatta az ünnepségen részt vevő közönség.

Gratulálunk a kitüntetteknek! További munkájukhoz sok sikert és jó egészséget kívánunk!

Dr. Pázmány László

DÍJTADÁSRA

(A Víg Rudolf-díjas Csorba Krisztinának)

A népzene nagykövete volt,
Bogács szülőtte, Víg Rudolf.
A bölcsődal ritmusára itt
Szötte legelső álmaikat.

Magasra vitte a sorskerék,
Mégsem feledte gyökereit.
Őt is visszahúzza ez a táj,
A népdalok, a balladák.
A szívbelen lévő emberek,
Kiket feledni nem lehet.

De tudta őis, mint oly sokan,
A nép nem élhet boldogan.
Ha elvesz a népi kultúra,
Sosem lehet magad ura.

Ott volt a jó barát támaszul,
Hilőczki János elnök úr.
A népzene és népviselet,
A népdalkör megszűzött.
Szívével vezette igazul,
Majd Meder Iván tanár úr.

De végeztük, az Idők Ura,
Nem áll rá semmi alkura.
Így nem lehet közöttünk immár,
Sem Rudolf, sem Meder Iván.

De szellemük Bogácscon maradt,
Kisimítja az arcokat.
És elindul újdóra a dal,
Énekel öreg, fiatal.

És tovább virul a népdalkör,
Elment helyére újabb jó.
A viláig hiába mostoha,
Nem halhat meg a dal soha.

Idősek napja – 2010. október 1.

*Mottó: „Ha boldogok akarok lenni, tegyetek másokat boldoggá.”
(Bathlyány Sírattimann László)*

Az iskola ebédője nem is iskolás gyerekektől volt hangos ezen a szép őszi délutánon, hanem attól a száznál is több hetven év feletti lakostól, akik elfogadták a szervezők meghívását, és egészségi állapotuk is megengedte, hogy együtt töltsenek néhány órát

Kovács Léna 1. osztályos, Marada Mónika és Lénárt Levente 8. osztályos tanulók versekkel, a Bogácsi Pávákör népdalokkal köszöntötte Bogács idős lakosait.

Ezután a 60 éves Szökéné Tóth Katalin, a falu harmadik legidősebb lakosának lánya méltatta az ünnepet és mondott kedves köszöntőt: „A világnapok”-nak igen nagy a jelentőségük. Azért hívták életre őket, hogy fontos dolgokra nyomatékosan felhívja figyelmünket. Egy ilyen alkalom az idősök világnapja, melyet az ENSZ hívott létre 1991-ben és jelölte ki napját október 1-jére. Célja, hogy felülvizsgáljuk öregeink irányába tanúsított, néha-néha bizony elmaradozó gondoskodásunkat.

Egy társadalom kultúráját azon lehet lemérni, hogyan és mennyire gondoskodik öregjeiről, elesettjeiről, gyermekeiről és kiszolgáltatottjairól. Sajnos, oly korban élünk, ahol lépcsén-nyomon azt szeretnék elhitetni velünk, idősökkel, hogy már nincs szükség ránk, s ez egy olyan életérzést vált ki bennünk, hogy a „Mór megtette kötelességét, a Mór mehet”. Én azonban úgy vélem, hogy ez így nem lehet igaz. Minden emberre szükség van, a társadalom csak így teljes. Ez az élet körforgása. Kell a fiatal és kell az öreg. Szükség van tapasztalataikra, bölcsességeikre és segítségükre is.

Pár éve költöztem haza Bogácsra, de addig is éreztem, hogy itt törődnek az öregekkel, és nem csak úgy, hogy kipipálhatjuk a kötelezettségeket, hanem odafigyeléssel, idő és pénz ráfordítással. A „szépkorúak” méltósága tisztelet, mellyel feljük közelítünk nem pénzkidobás, hanem egyszerű szeretetteljes magatartás. Tágabb értelemben: önmagát minősíti minden nemzedék azáltal, ahogyan öregjeivel bánik. Minden nemzedék egy láncszem ebben a körforgásban – születés és elmúlás – és, amit átad a következő nemzedéknek az a példa. Ezt a példa átadást látom itt a bogácsi önkormányzat és az iskola részéről is. Pedig, higgyék el, nem is olyan könnyű és egyszerű. Ebben az értékrendet veszített világban a törődést, a szeretetet és a megbecsülést kimutatni, főleg gyakorlatolni nem „menő” dolog. Akkor, amikor tornádó söpör végig a falun, a világgazdasági válság miatt pénzeszközök (források) elvonása történik, árvíz súlyt, a falu vezetése méltósággal rendezői meg újra és újra minden évben az idősök világnapja alkalmából időt, pénz nem sajnálódni ünnepséget.

Ez a korosztály leginkább megérdemli ezt. Önök, Hölgyeim és Uraim végigélték a háborút - van, aki kettőt is -, a forradalmat,

főléptették az országot a romokból és megélték egy „tsz-esítést”, becsülettel felnevelték és tanították a következő generációt, többet érdemelnek. Ennyi megpróbáltatás egy ember, egy lélek sérülés nélkül nem tud feldolgozni. Már csak ezért is nagyon sok szeretetet, törődést érdemelnek. Igen, szeretet, törődés, áldozatvállalás – ezek ma a „nem szeretett” és gyakorolt szavak. Nem a hegytetőn élés a boldogság, hanem az odavezető meredély megmásza – de ezt ma még csak nagyon kevesen értik. Az odavezető hajmerszét meredeket mászzuk mi együtt, a nagyobb tömeg itt helyben, de az országban is.

Lehet valamit jól vagy rosszul tenni, de mindenképpen becsületesen, és a jobban hinni érdemes!

Nagyon jó dolog kapni, de még jobb adni.”- Ebből a meggondolásból Szökéné Tóth Katalin a maga és az édesanyja nevében jelképes ajándékot nyújtott át az önkormányzat tagjainak, megköszönve eddigi erőfeszítéseiket és munkájukat. „Kívánok a további életüköz egyéni és családi boldogságot, erőt és egészséget, szakmai sikereket, akár itt folytatják, akár máshol - mondta, majd folytatta: Kívánom, hogy az idősökről való gondoskodás hagyományáa folytatódjék! Épüljön, szépüljön falunk, szellemi és tárgyi értékeink megmaradjanak, - hisz azokat csak öröklül kaptuk elődeinktől!”

**„Kell még egy sző mielőtt mennél,
kell még egy ölelés, ami végig elkísér.**

**Az úton majd néha gondolj réám,
ez a föld a tiéd, ha elmész, visszavár!..**

Szökéné Tóth Katalin a Honfoglalás című dal fenti sorait ajánlotta a jelenlévők figyelmébe, emlékezve azokra, akik egy évvel ez előtt még itt vdtak közöttünk.

Végezetül idősök napj köszöntőjét Marques következő gondolat aival zárta: „Senki sem fog emlékezni Rád a titkos gondolataidért! Kérj az Úrtól erőt, és bölcsességet, hogy kifejezhesd őket! Mutasd ki barátságaid és szeretetedet, mennyire fontosak Neked. Ha nem teszed meg ma, a holnap ugyanolyan lesz, mint a tegnap! És ha nem teszed meg, az sem érdekes. De most ez az a pillanat!”

Az ismert dallamok felvidították az idős embereket

Az idősök figyelmesen hallgatták a köszöntő szavakat

Ezután a Központi Konyha és az Idősök Klubja dolgozói feltárlalták a finom estebédet, amit mindenki jóízűen fogyasztott el. Majd előkerült a klarinét és a harmonika, melyen Magyar Gyula és Farkas József asztaltól asztalig járv a játszott a az idősök kedvelt dalait. Örömmel látuk, hogy idén is voltak az idősök között olyanok, akik jövedvéket nem rejtették véka alá; vidáman énekeltek és táncra is perdültek.

Kívánjuk, hogy együtt mindnyájukkal legalább ilyen jó egészséggben ünnepelel essünk jövőre is.

„És az örök világosság fényeskedjék nekik”

A legtehetséges ebb festő sem tudja a meleg színek árnyalatait olyan változatosan kikeverni, mint ahogyan a természet képes összeállni.

Bágyadtan süt a nap, melegeit sugarát alig-alig érezni, de fénye átszűrődve a ritkuló arany, barna és bibor lombkoronán rubintos ragyogással nyugdöz le bennünket. Gyönyörködünk az ősi lombkorona változatos színeiben, s csak egy-egy lehalló falevél láttán gondolunk arra, hogy a természet ezen pinciny csodái épp haláluk előtt állnak.

Az elmúltól eszünkbe juttató ősz közeledtét a megannyi szépség ellenére sokan borzongva fogadjuk. A nyirkos, ködös, szeles, fagyos késő ősz pedig már megerősíti sejtésünket: a természet ez a hideg téli napok előtt álomra készül, s a kinek nincs elegendő élettartalék, nem ébred többé fel.

Igy van ez az embereknél is. Nyár végén, őszel több ember hal meg. Talán nincs is olyan család, ahol ne követ kezett volna be haláleset ebben az évszakban.

Mindnyájan tudjuk, hogy a halál az élet természetes velejárója, mégis mélyes mély fájdalom uralkodik el rajtunk szeretteink elvesztésekor. Sígyokt őber végén, november elején ezek a fel-feltörő szomorú érzések a lakóházak fölél méltóságtelesen magasodó templomot már szinte körbeöleló sírok felé vonzzanak bennünket.

A temetőt fénybe és virágba öltöztetjük. Beszívjuk az aranyvirág - a krizantém - kesemység illatát, s évszázados szokás szerint gyertyát gyújtunk halottaink lelki üdvéért. A gyertya pislákoló lángja mellett csendben körbeálljuk a sírokat, lélekben újra együtt vagyunk szeretteinkkel. Nem beszélünk, nem illik beszélünk. Mint ahogyan a halálról, és az azt körül lengő titokról sem beszélünk. Nézzük a krizantémok szorosan egymáshoz simuló szirmaiát, s közben magunkba fojtjuk érzéseinket, emésztyük lelkünket, amíg újra meg nem találjuk szívyünk belső békéjét.

Halottaink számára a növekedésével az eleinte csak a domb lábához elszórtan simuló sírok mára felkúsznak a dombtetőre, a márványlapok lassan-lassan megtelnek nevekkel. 23 családja boddogulásáért szorgalmasan dolgozó bogácsi ember földi pályája zárult le ebben az évben. Olyan személyiségek is eltávoztak közülünk, akik munkájuk során emberi életek alakulását formálták, embereket ápoltak, elméjüket élesztették, megélhetéssüket tették könnyebbé: Hócza László, Szerencsi Miklósné, Hilóczki János, Dr. Nyiró Imréné, Sipos Izidorné - ezentúl az égi mezőkről vigyázzák bátorosan lépteinket.

A temető helyének kiválasztásakor elődeink olyan helyet kerestek, ahol csend és nyugalom honol. Választásuk a lakóházaktól kissé távolabb, a falu szélére esett, így a temető jelképesen lezárja a falut. A halállal a földi élet zárul le, de a létezés nem semmisülhet meg. Halottaink emlékeit szívünkben örökké őriztyük, az általuk teremtett értékek tovább élnek bennünk.

A gyász napjaira - a mindenszentek és a halottak napárvitt krizantémok élni a karásukat jelezve bontogatják szirmaikat a sírokra a novemberi fagy beálltáig.

S bár ősz az elmúlást jelképezi, mégis benne van a beteljesedés, és az újjászületés reménye, mint ahogyan szívünk mélyén is ott él szeretteink feltámadásának hite.

Jankóné Jónás Zsuzsa

BÚCSÚZÁS

„Hilóczki János, kedves bátyánk, és barátunk temetésére Bogács község lakossága, Önkormányzata és a Szent Márton Borrend képviselőiben mi is eljöttünk kegyeletünk leíróni, búcsút venni és elkísérni utolsó útjára borrendünk tagját, Bogács Községért Életmű Díjjal is kitüntetett egykori vezetőjét, munkatársunkat és barátunkat.

A tisztélet, a becsület és szeretet hozott ide bennünket, de gyászoló mindannyiunk előtt búcsúzni tőled, János bátyám nagyon nehéz.

A felőled érkező hírek ugyan már jó előre figyelemztettek: baj van, nagy baj van, ám az ember végsőig bízni és remélni akar, sajnos ezúttal mindhába.

40 évvel ezelőtt segítő, őszinte, jó szándékkal a mezőgazdaság, a magyar kultúra fejlesztése iránt elkötelezett vezető szakemberekként jöttél vissza szülőfaludba, Bogácsra, hogy alkossál valamit jót, korszerűt, valami példaeértékűt.

János bátyánk! A szándékaid és erőfeszítésed sikerrel jártak: jó példát mutattál nekünk!

Munkássággal gazdagodtál, erőssé tetted a vezetéseid alatt a Hórvölgye Termelőszövetkezetet, létrehozottad a mai napig kiválóan működő Bogácsi Pávakört, amelyekre mindannyian büszké vagyunk.

Mit is tehetnénk, hiszen a szoltár így szól:

Itt e földi létben minden mulandóság,

Hirtelen elmúlik a gazdagság,

Itt hamar leroskad minden uraság,

Semmié változik minden hatalmasság.

Mert minden gazdagság csak a sírig kísér,

Innen aztán senki tovább nem mér.

De a tiszta jószág elkísér mindvégig

Az örök életnek dicső hajlékáiig.

Az örök hazába megtért barátunk, társunk emlékeit Bogács község kegyeleti el megőrzi.

János bátyánk, nyugodj békében, ott fent, az égi mezőön pedig a mennyországban legyen otthonod. Szeretteid az Úr oltalmazza, vigasztalja, s járható úton vezesse mindig hazáig, az örök hazáig.”

Elhangzott Hilóczki János temetésén 2010. aug. 24-én Miskolcon Daragó Károly tolmácsolásában.

Hilóczki János (jobbira) a Borfestiválon borbírálként tevékenykedett

EMLÉKEZÜNK

Szerencsi Miklósné (1954 - 2010)

Nem szakadt tehát meg a tragikus sorozat: a bogácsi iskolából több mint negyven éve egyetlen igazgató sem érte meg nyugdíjas életkor...

Szerencsi Miklósné életének 55. évében eltávozott tőlünk az élők örök útján.

A múltból két emlékfó szlány dereng fel.

Az első még a hatvanas évekből: tűző napsütésben álltunk a Glóner-iskola udvarán, talán évzáró lehetett, s valamiképp kiváló úttörő díjat osztottak. Janó Erzsébet - hangzott el a név. Egy mosolygós, sovány kislány lépett ki a sorból. Ismertem, két évvel járt fölöttem. Mindig előttem járt. Felnéztem rá.

A második emlék az idei nyár borfesztivál felvonulásától marad. Mi vonultunk, ő mosolygott. Már sovány volt. Ingetgett, búcsúzott. Méltósággal és nagy belső erővel viselte el a sors csapását. Én ismét felnéztem rá.

Két emlék - és közté egy gazdag, példaszzerű, nagyívű életpálya. Sorsunk újra és újra összekapcsolódott. Két évvel járt fölöttem a gimnáziumban is, a testvérösröztályba. Már ott is kiemelkedett matematikai és fizikai ismeretével. Pár év múlva a főiskolán folytatta tanulmányait, ahol megint csak találkoztunk. Első munkahelyemen, a cserépfalui iskolában ismét öszezhozott bennünket a sors. Erzsike akkor már megtalálta élete párját, Miklóst, akivel mindvégig boldog, harmonikus házasságban élt. Két gyereküket gondosan, nagy szeretetben nevelték fel. Mindig is büszkén és örömmel számolt be gyermekei újabb és újabb sikereiről. Közben Cserépfaluról Bogácsra került, a szokásos pár év késéssel engem is hazarendelt a sors. Erzsike közben a debreceni Kosuth Lajos Tudományegyetem Természettudományi karán matematikai szakos középiskolai tanári diplomát, majd a Budapesti Műszaki Egyetem em közölkötásvezetői szakán újabb diplomát szerzett. Ekkor már a bogácsi iskola igazgatója volt. Úgy tudott igényesen következett és maradni, hogy közben nem vesztette el népszerűségét sem az általa vezetettek, sem a diákok körében. Igazi tanár volt: tanítványai szerették és tisztelték, úgy tudott feygyelmet tartani, hogy közben még a hangját sem emelte fel. Szaktárgyi tudása lehengerlő volt, a kistérség fizika munkaközösségének vezetőjévé választották. Tanítványai bizonyítottak a megyei, sőt országos versenyek legjobbjai között. Közben jutott ideje arra, hogy közéleti ember maradjon;

önkormányzati képviselő volt, létrehozta és vezette a Bogácsi Gyermekért Közalapítványt, női tornaklubot szervezett, az egészséges, kiegyen súlyozott élet módot nemcsak hirdette, hanem képviselte is. Mikor megalakult a Bükkalja Általános Iskola, akkor elvállalta a bogácsi mentorintézmény vezetését. Nem volt könnyű idő szak, de az ő biztos szakmai tudása átvezetett a sok akadályon. Én is sokáig vívódtam, merjek-e vállalkozni az intézmény vezetésére. Erzsike volt az, aki rábeszélte, hogy az ő pályáját kövessem. Azt mondta: „Laci, ne félj, én ott leszek melletted, mindig segíték.” Most már tudom, hogy örökre így lesz...

2009 júniusában Szerencsi Miklósné (balra) örömmel gratulált kolléganője, Szabóné Monostori Balra kitüntetéséhez

Úgy viselte betegségét, hogy mikor találkoztunk, már nem is hittünk a szóbeszédnek. Magabiztos volt, mosolygott, ő öntötte belénk a lelket. Aztán itt hagyott minket rejtélyes mosolyával, s mi itt, az innes ső parton elmékedünk, hogy mit ér az ember, ha pedagógus? Vajon megfelelően megbecsültük-e munkáját? Vajon meg tudjuk-e méltón őrízni emléket? És lehet-e pótolni valamikor azt a hiányzó úrt, amit maga után hagyott az iskolában és szerettei körében? Vajon lesz-e valakori egy sugárzó szemű szökeke slány, aki az iskolai kitüntetés után eltö két ént, de mosolygva az ő nyomokába lép?

Erzsike, most nagyon előre mentél...

Nyugodj békében!

Szabó László iskolaigazgató

In memoriam

Akiért a harang szóló 2010. május 15-én Bogácson, Hó cza László (1928-2010), a falu szűltötte lakosa, a mindenki által szeretett és tisztelt villany szerelője.

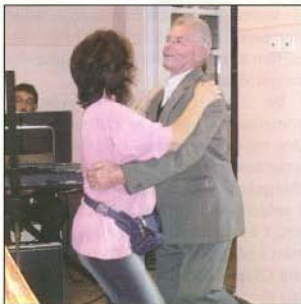
Bevillan egy kép a gyermekkoromból, 1959-ét írunk akkor. A falu villamosították, a petróleumlámpa és a gyertya fényét az elektromosság váltotta fel. Nagy szö volt ez akkor, és nagy misztérium. Vezetékek a falban, egy kattintás és jön a világosság, no meg a kétségbeesés, hogy nagy lesz a számla - a 25 W-os égőkkel. Ennek a folyamatnak volt Laci bátyám oszlop-s tagja, akire lehetett számítani, a ktől lehetett kérdeni. Hol vagunk már ettől, hiszen közben eltelt 50 év! A villamosított országban milyen forradalmat hozott - és változtat a meg az emberek mindennapjaikat - a technika fejlődése. Sokak számára ez lelki traumát okozott és okoz a mai napig

is. Csak néhány példát említsek; a számítógép, az Internet és a mobiltelefon. Lassan a technika át lép az átlagember költájain és uraja azt az Embert, aki létrehozta. Már nem mi irányítjuk a technikát, hanem az irányít bennünket. Lehet még nosztalgizni: „bezz egy a mi időnkben”, „fatékóben mo sni”, „paraszas vasalóval vasalni” - de hiába, ma már nincs értelme. Ezt a tényét kell fogadnunk! Ha mindennek nem is tudunk lépést tartani, próbáljunk meg optimálisan, de racionálisan együtt élni vele.

Ezek a gondolatok jutottak eszembe, mialatt írtam ezt a néhány sort. És az, hogy Laci bátyám, Rád lehetett számítani, mindig dolgoztál, és mindig segítéttél. Megbízható, odaadó becsületes munkádát köszönöm a magam és a falu nevében is. Munkaszereteted, megbízhatóságod követendő példaként kell hogy álljon a következő generáció előtt. Úrt hagyat magad után!

Emberi méltósággal viselt betegségéd csak megerősíti az egész szakmai és családi életed értékét. Nyugodj békében!

Szökeiné Tóth Katalin

A tavalyi idősök-napi ünnepségen Hó cza Laci bácsi még jókedvűen táncolt lányával.

EGÉSZSÉGNAP 2010

Méleg szobában a kandalló előtt ülve gondolok vissza az egészségnapokra s visszanevezve az emlékeimben újra és újra lepörgő képsorokra a bőség zavarában torpanok meg a cikk megírása előtt.

Napjainkban már köztudott és elfogadott tény, hogy egészségünkön övni és védeni kell, s az igazán jó eredmények csak megelőzéssel érhetők el. Így aztán a XXI. században az egészség fogalma körül egy új vezéreszme jelenik meg az orvoslásban, ami nem más mint az a megelőzés, amely már az anyaméhben elkezdődik. Felgyorsult világunkban időről-időre szükség van a lelki és szellemi megújulásra, hogy lépést tudjunk tartani az időnként szédületes munkatempóval és információáradattal. Ki ne találkozott volna manapság a krónikus fáradtsággal és kiégettséggel, mint a civilizációs betegségek első jelével. Gyakran a tünetek sokszínűségével találkozunk, mely mögött nem találunk semmi szer vi megbetegedést.

Így aztán sokunkban megfogalmazódik az a gondolat, hogy a harmóniát két oldalról is fel kell építeni. Egyrészt harmóniában kell lenni a külső világgal, másrészt pedig - talán ez a nehezebb - önmagunkkal.

Az egészségnap előadói a hatalmas tudásanyaguk és egyéni látásmódjuk átadására vállalkoztak, mindig ügyelve a test és lélek elválaszthatatlan egységére, hiszen napjainkban a holisztikus szemlélet már alapkövetelmény a gyógyításban.

Rendezvényünk fővédnöke, Csizszu Zsuzsa és férje, Dr. Ketskés Norbert most először szerepeltek és adtak elő egy színpadon. Zsuzsa elemezte az élsport mint életpályá szépségeit és nehézségeit, az egészséges élet mód legfőbb alapjait, a táplálkozást és a táplálék megválasztás személyre szabott fontosságát, külön kiemelve a mozgást, amely minden életkorban az egyik legfontosabb egészségmegőrző faktor.

Dr. Ketskés Norbert belgyógyász, orvos szakmai vezető az esztétikai medicina rejtélyeibe vezetett be bennünket, ismertette a szíke nélküli széplésli lehetőségeket. A jó közérzethes manapság a szépség megőrzése is fontos tényező lett, s ez a férfiakra ugyanúgy érvényes mint a nőkre. A házigazda szerepét is vállaló Csizszu Zsuzsa Fókuszban az egészség címmel kerekasztal beszélgetést vezetett, ami talán a számomra a legérdekesebb volt a két nap programjából. A

Élelmódtanások a „kerekasztal” mellől

laza, kötetlen formában zajló beszélgetés során az alapelvek, mint megelőzési stratégia kristályosodtak ki a hallgatóság számára.

Röviden összefoglalva az alábbiakat emelném ki az elhangzottak közül:

Korponyi János természetgyógyász legfontosabbnak az elegendő mennyiségű folyadékfogyasztást tartja, amelynek minimális mennyiségét napi 8 pohár vízben határozta meg. Testünk 80 %-a víz, az ideális bevétel az optimális sejtfunckiókhoz 30 ml lenne testsúly kg-ként.

Magunkba nézve jól tudjuk, hogy ez a mennyiséget csak ritkán fogyasztjuk el, pedig az anyagcsere és a mérgeletlenítési folyamatokhoz ez elengedhetetlen, s gyakran a koncentrációs zavaraink, hirtelen elfáradásunk egyik oka a folyadékhiány.

Dr. Ketskés Norbert a helyes táplálkozást, a rendszeres testmozgást és pozitív gondolkodást emelte ki. A bénderszerűk felületének nagysága - a bélbolyhok is beleszámítva kb. 200 m² - ami hihetetlen nagyágnak tűnik. Fontos tehát mit, mikor és mennyit eszünk, „mert azok leszünk, amit megesszünk”, hiszen testünk sejtjei azokból az anyagokból fognak felépülni, amit tápláléként magunkhoz veszünk. A gyümölcsök, zöldségek, és hústermékek vásárlásánál ügyelni kell a beszerzési forrásra, optimális, ha teljes értékű ökológiai termesztésből származó termékeket fogyasztunk.

Szabó Gyuri bácsi a három fehér ellenségre hívta fel figyelmünket, mint az emberiség ellenségére, amelyek nem mások mint a fehér liszt, a só és a cukor. Az 1930-as években egy ember cukor fogyasztása évi 1-2 kg volt, ez napjainkban meghaladja a 30 kg-ot.

Dr. Orbán Ildikó a táplálék allergiáról beszélt és bemutatott egy „Food Detectív” néven forgalomba került tesz-

tet, amelynek alkalmazásával akár otthon is egy csepp véréből megtudhatjuk, melyek azok a táplálékfajták, amelyeket szervezetünk nem tud tolerálni.

Jó hatásúak előlüként a gyógyfürdők, a masszáz és a vizes terápia. Hatásukra a testünk ellazul és felszabadulnak saját fájdalomcsillapító és boldogsághormonjaink, s így gondolataink pozitív áthangolódását is megtapasztalhatjuk. Jó, ha mind a nap el különítünk magunknak legalább 30 percet, ami a pihenés feltegerülete. Töltsük azt zenehallgatással, vagy szabadban végzett mozgással, de akár a természet, vagy a víztükör megfigyelésével - minden képpen hatósa. A napfény, a friss levegő és az ott végzett 30 perc aktív mozgás igen erős védőfaktorral bír még súlyos megbetegedések megelőzésében is.

Az egészségnapok ideje alatt mindenki kedvére mozoghatott, lehetőség volt vízalatti tornára, zserítő gimnasztikára, valamint gyógytornász által vezetett relaxációs gerinctornára.

Ingyenes esztétikai medicina és dietetika tanácsadásokon vehettek részt az érdeklődők. Gyógyteák köztadás, diagnosztika, aurafotó, állapotfelmérés, vérnyomás és vércukormérés, talpdiagnosztika, nyirokmasszázs gépek és ingyenes hátmasszázs várta a vendégeket. A Bogácsi Műsorral Csoport magas színvonalú mássorel szórakoztatta a közönséget. A „ments meg 3 életet” jelmondat alatt idén is sok veradó jelent meg a veradáson.

Mindent összevetve remélem, ezen a két napon sikerült mindenkinek adni valamit, amivel hozzásegíthettük egy új szemlélet, vagy egy hiányzó láncszem megtalálásához. Igaz az, hogy „az egészség valóban nem minden, de egészség nélkül a minden is semmivé lesz”.

Dr. Képes Ildikó Anna

Minden felnőtt számára talán a legfontosabb dolog gyermekei egészséges fejlődésének és boldog jövőjének biztosítása. Az anyagi feltételeknél fontosabb az egészség és a lelki harmónia megteremtése, melyeknek jelentős alappillérei a megfelelő életmód kialakítása és megtanulása. A családokban és az oktatási intézetekben tudatosan kell mindezekre törekedni. Ennek apropóján, a tavalyi évhez hasonlóan újra megrendezésre került iskolánkban az egészségnap.

A programot úgy próbáltuk kialakítani, hogy tükrözze a helyes életformát és egyben mutasson irányt a gyerekek számára. Az első órában szűrővizsgálaton vehettek részt a tanulók és az iskola dolgozói. Vérvizsgálat, vércukor és testsúlymérésre, látásvizsgálatra jelentkezhettek be az érdeklődők. Ezzel is tudatosítani szerettük volna a szűrővizsgálatok fontosságát, hangsúlyoztuk a betegségek megelőzésének jelentőségét.

Később egy rövid tájékoztatót és bemutatót kaphattak a résztvevők a helyes fogápolásról, és felhívtuk figyelmüket a rendszeres félevenkénti fogászati szűrésre.

Elméleti tudásukról az Egészség totóban mérettettek meg az egyes csapatok, melyeket úgy alakítottunk ki az egyenlő erőviszonyok elérése érdekében, hogy minden csapatba kisebbeket és nagyobbakat is beosztottunk. A gyakorlatilag hibátlanul megoldott feladatok a gyerekek tájékozottságáról adtak tanúbizonyságot.

Kicsik és nagyok együtt ügyeskedtek a játékos sportversenyen

Ma már sokan tisztában vagyunk azzal, milyen fontos a mozgás az ember mindennapjaiban. Ezt próbáltuk szimbolizálni a játékos sportversennyel. A jó hangulatban, a friss levegőn eltöltött idő észrevétlenül lett része a délutánunk. Mindenki pilósó arccal és mosolygva várta a továbbiakat. A vetélkedőnek ugyan voltak konkrét győztesei, de a résztvevők mind élménnyel és tudással gazdagodhattak és váltak valódi nyertesek a napnak. Jutalmuk a Szülői Munkaközösség által elkészített egészséges uzsonna volt, salátákkal, gyümölcsökkel, nyers zöldségekkel, barna kenyérrrel és sajttal.

Köszönetünket szeretnénk minden segítőnek, pedagógusnak és szülőnek kifejezni a közreműködéséért, bízva abban, hogy a továbbiakban is lesz alkalmunk egy ilyen nap megismétlésére.

Fónad Beáta

„Most eljött számunkra
Az emlékezés napja,
Mikor szárbá szökkent
Hősök díloztajta.

Síraikon fényes
Piros lángok égnek,
Melyek hőstettekről
És pesti srácokról
Legendát regélnék.

És hála a kegyelem
Örök Istenének,
Hogy e fénylő gyertyák
Már szabadon égnek.”

2010. október 22-én a bogácsi Községi Házban megemlékeztünk az 1956-os forradalom és szabadságharc, és a Magyar Köztársaság kikiáltásának évfordulójáról.

Aznap kétszer tartottunk megemlékezést: először déli 12 órakor a Bükkfalvi Általános Iskola tanárainak, tanulóinak és meghívott vendégeinek részvételével. Ünnepi beszédet mondott Regöcziné Vámos Katalin tanárnő, akinek gondolataiból idézek:

„Mit üzen ma, 2010-ben, az 1956. október 23-án kitört forradalom? Az összefogást egy közös célt, ami nem más, mint a magyar nép felemelkedése és boldogabb jövője. Aki azt akarja, hogy nemzetével minden rendben legyen, annak előbb családját kell rendbe szednie. Aki a családját rendbe szeretné szedni, annak előbb a saját személyes életét kell rendbe tennie. Aki pedig a saját életét rendbe akarja tenni, annak mindenekelőtt arra van szüksége, hogy szíve helyesen verjen. Így van rend a dolgok mélyén, és ott, ahol a dolgok mélyén rend van, ha ismerjük a múltat, a tegnapot, akkor megérthetjük és szerethetjük a jelenkort. Ami a legfontosabb, nem félünk a holnaptól. Dolgozunk, tanulunk, és ha kell, akkor küzdünk, harcolunk a félelem nélküli életért, az ország és szűkebb patriánk, Bogács boldogulásáért. Ébredj fel büszke nép! Tedd, amit tenned kötelességed!”

A második megemlékezésen az ünnepi beszédet már községi polgármester asszonya, Csendesné Farkas Edit mondta, melyből a következő gondolatokat emelném ki: „Ahogy Havvas Béla írja, nincs is más ünnep, csak a közösség. Az ünnep közösségi létezés, mikor az egyéni érdekek fölé a másik embert, a többi embert helyezzük, mikor egyéni céljaink a közösség javában oldódnak fel. Nemzetünk nagy pillanatai azért váltak ünneppé, mert lényegük mélyén nem az én, hanem a közösség állt, az ember tekintetüket nem az egyéni érdek, hanem az igazság felé fordították...”

Ma, 1956 kapcsán nemcsak Nagy Imre miniszterelnökségét, a Sztálin-szobor ledöntését, a pesti srácokat, a Kossuth téri sortűzet, Kádár árulását és a forradalom egyéb, országos jelentősége folytán jól ismert vonatkozásait idézzük fel, hanem azt is, hogy az egész országban, illetve az egész magyarságban számos közösségnek megvolt és megvan a maga 1956-ja a forradalom szellemiségét minden esetben magán hordozva:”

Az iskolánk tanulói által bemutatott irodalmi összeállítás hűen tükrözte az októberi eseményeket. Színvonalas ünnepi előadást láthattunk. A diáktársak, vendégek nagy figyelemmel hallgatták a szavakat, régi hangfelvételeket, zenei aláfestéseket és a megható dalokat.

Az ünnepséget követően az iskola előtti emlékműnél koszorúzást tartottunk.

Szeretnénk megköszönni a műsorban szereplő diákok aktív közreműködését és a felelős ünnepség megrendezéséhez hozzájáruló pedagógusok munkáját.

Lénárt Péter

VISSZAPILLANTÓ

A XII. Fürdő Szépe választás eredménye:

1. hely Fülep Viktória 16 éves tanuló Noszvajról
2. hely Fülöp Fanni 16 éves tanuló Egerből
3. hely Lukács Dorina 19 éves tanuló Bogácsról

A 18. BÜKKVINFEST borhercegnői: (balról): Fridel Ildikó, Jankó Laura, Orosz Alexandra. A három lány a borfesztivál rendezvényeit és a szüreti felvonulást színesítette jelenlétével.

Augusztus első napjaiban a Bogácsi Mazsorett Csoport Abádszalókon táborozott. A kellemes pihenés mellett a lányok sokat gyakoroltak, és felléptek a település egyik leglátogatottabb rendezvényén, a Miss Alpok Adria Szépségversenyen.

Augusztus 7-én a Táncfesztiválon a Gyöngykalásis Kamara Táncegyüttes fergetege előadása elnyerte a fürdővendégek tetszését. A magyar népzene és néptánc bemutató mellett, has tánc, salsa és mazsorett koreográfiákat látott a közönség.

Szeptember 18-án a Polgármesteri Hivatal előtti parkolóban megcsodálhattuk az 50 évvel ezelőtti, sőt még ettől is öregebb járműveket. A VOLÁN által használt Ikarus 31-es veterán buszba beülő felnőttek mesélte volna gyermekeiknek a régi idők közlekedéséről.

A mulatós zenét játszó Füstifecskek zenekar 4 roma zenésznek öltözött bábja először „rakott fészket” magának a Cserépi úti pincesoron. Nagyszerű koncertjük után reméljük költöző mádárként - közkívánatra - visszatérnek még Bogácsra.

Irodalmi barangolás Miskolcon

A „Tüzes borok, pajzán mesék Bogácsról” – c. rendezvényt Venyigéné Makrányi Margit a II. Rákóczi Ferenc Megyei Könyvtár vezetője nyitotta meg Miskolcon.

Október 6-a, nemzeti gyásznaplévén, először az aradi vértanúkra emlékeztünk Hajdu Imre 2004-ben papírra vetett *Elfelejtettek, vagy meg sem tanulták?* c. irásával, melyben az író elkeseredésének ad hangot a fiatalok körében tapasztalt érdeklenség miatt: „A világot nem igazán érdekli az aradi 13. De hogy minket se nagyon, - mert a jelek ezt mutatják -, nekem azért fáj!”

Majd magával az íróval, Hajdu Imrével beszélgetett egykori újságíró kolléganője, Filip Gabriella, aki jelenleg a Megyei Könyvtár munkatársa. Beszélgetésük nyomán kirajzolódott előttünk Hajdu Imre írói pályája a kezdetektől napjainkig. Életének jelentősebb állomásairól, a pályája alakulása szempontjából meghatározó személyiségekről beszélt. Megtutudtuk azt is, hogy miért vette fel a „Darusógi” nevet, és hogyan lett Bogács, és tágabb hazája Borsod megye krónikása.

„Élni sokfelé lehet, élni sokfelé muszáj, otthon lenni igazán legtöbbünknek csak egy helyen lehet. Ott, ahol nem térkép e táj, ahol először ébredtél rá, hogy magyarnak születtél, ahol először érezted azt, ami fáj, s azt, ami öröm. Ez pedig a szülőföld, amely minden-minden változása ellenére is – ércnél marandóbb. Örök.” – Mindnyájan elérzékenyülve hallgattuk a Nekünk Bogács a világ közepe c. kötet gyönyörűen felolvasott soraiból kicsengő szülőföld iránt érzett szeretet gondolatait. A hallgatók között ülő bogácsiak szeme előtt felvillantak községünk részei: többek között a Mária-fa, a Tomorvár, s amit talán csak mi, Bogácscon élők értünk „árrale”, „árrabe”, „árraki”, vagy „árrafel” (a falu negyedelt része).

Az irodalmi est folytatásaként a népművészet felől közelítettünk Bogácshoz. Kovács Sándorné Mancsi néni bemutatta a bogácsi népviseletet, beszélt a népviseletes babakiállítás létrejöttének körülményeiről, a folytatásról, melynek köszönhetően évente bővül a paraszti életképeket bemutató kiállítás.

Aztán Mancsi néni mesélt... S hogy a felnőtthallgatóság testszését mennyire nyerték el meséi, az az előadó személyes varázsának köszönhető. Hiszen mi, akik hallottuk már mesélni, ugyanolyan élvezettel hallgattuk, mint akik először látták, hallották őt.

Igen, mint ahogyan a rendezvény címe ígérte, elhangzottak pajzán mesék is. A palócokat nem véletlenül tartották furfangos észjárásúaknak. A csodálatosan szőtt mesékben a pajzánásgok egyszerű nyelvhasználattal, szinte csak sejtetve, de mindenki számára érthetően fogalmazta meg a mesét kitaláló.

A mesék után Hajdu Imre nagy hozzázártással beszélt a bogácsai borról, a borhoz kapcsolódó rendezvényekről; az eddig 18 évet megélt BÜKKVINFEST-ről, majd a közelgő Márton-napi Vigasságokra invitálta a jelenlévőket. Illatos, testes borokról csupán beszélni nem elég. A szervezők is tudták ezt, amikor bor-kóstolást terveztek a rendezvény zárásaként.

A pohárköszöntőt ki más mondhatta volna, mint az író-borász Hajdu Imre: „A bogácsai bor az észet élesíti, de akinek nincs, azt is felderíti” - mondta. Hogy kinek, hogyan derítette fel az észét, azt nem tudom, de hogy az ezután következő kötetlen beszélgetés kiváló hangulatban folytatódott, azt tapasztalhatuk. Az est végéig lehetőség volt még többféle bor kóstolására, s Mancsi néni közkívánatra újabb mesével ajándékozta meg a jelenlévőket.

Az egyszerű falusi asszonynak olyan sikere volt a városi nők körében, hogy örömmel nézni. A felcsendülő kacagás, a fényképezőgépek felvillanó vakujai már-már a sztároknak kijáró érdeklődésről tanúsítottak.

A férfiak Hajdu Imre borait kortyolgatva szolidabban beszélgettek a megjelent kötetekről, tervekéről.

Úgy érzem, ezen az estén az irodalom kiváló vendégcsalogatónak bizonyult. Aki még nem járt nálunk, biztosan kedvet kapott a bogácsai termálvizben való fürdéshez, Csáter Apó pinceszétnék felkereséséhez, a babakiállításunk megtekintéséhez és remélem, a községünkhöz kapcsolódó irodalmi művek elolvasásához.

Mancsi néni és Hajdu Imre az irodalom erejével népszerűsítette Bogácsot

Köszönetet mondok a Megyei Könyvtár vezetőjének, munkatársainak, amiért lehetőséget teremtettek és otthont adtak ennek a nagyszerű, Bogács értékeit bemutató kulturális rendezvénynek.

És természetesen köszönjük Hajdu Imrének és Mancsi néninek a szereplést. Általuk a teltházas előadóteremben mi, kis számú bogácsai vendégek egy személyben vendéglátók is lehetünk.

Jankóné Jónás Zsuzsa

Cseh Károly

ZSUZSÁNNA SÉTÁL

Csodát termel a Thermál (K. K. motivumára)

*Suttogják fojtott, vibráló hangon:
gesztenyefák közt, bogácsai strandon
sétál kacéran – szem és száj távra –
a biblisis kert szép Zsuzsánnája;
Lehet szoros az a kengyel,
ha meglátja, már egyik sem angyal
- legyen az magyar, német vagy lengyel -,
irigylji itt azt mind e német:
mit rejt a lenge kombináció.*

SZÜRETI MULATSÁG

Ez az év nem volt a legsikeresebb borászainknak az időjárás viszontagságai miatt. Szerencsére ez nem érződött a VII. Szüreti Mulatságon. Szép időben jó hangulatú rendezvényt láthattak az érdeklődők. A látványos felvonulás élén a „Kisbíró” invitálta a vendégeket a pincesorra. Őt követte a Bogácsi Mazsorett Csoport, mely a miskolci zeneművészeti iskolások pergő ritmusaira több helyen rögtönzött bemutatót tartott az utca érdeklő közönségének. A Szt. Márton Borlovagrend előtt régi hagyományos viseletbe öltözött puttonyos szüretelő ember idézte meg az elmúlt idők szüretét. A Bogácsi Pávákör tagjai hagyományokhoz

hűen most sem ténlenkedtek; illatos szőlőfürtökkel és pogácsával kedveskedtek az út mellett nézelődőknek. A feldíszített kiskocsin bogácsi szőlőből sutulták a mustot, amit a bogácsi fiatalok kí-nálták kóstolásra. Persze a kocsin a legszebb dísz a három Borhercegnő volt, akik bájos mosolyukkal búvölték el a közönséget. A felvonulást a menetbe beállt falu apraja-nagya és a turisták.

A jó hangulatban megérkező menetet és a hozzájuk csatlakozó vendégeket műsor várta a Cserépi úti pincék előtt. A Bogácsi Mazsorett-Csoport, a Bogácsi Pávákör fellépése után a Sky együttessel lehetett együtt énekelni és táncolni. A Füstfecskek zenés humoros tovább fokozta a hangulatot. Másodszor láthattuk a pincesoron Molnár György Lyra-díjas harmonikaművészt és zenekarát, akik ismét bizonyoságot tettek arról, hogy magas művészi színvonalon is lehet jókedvvel szórakoztatni a nagydídeműt.

Műsorzárásként a máglya lángra lobbantása következett, melynek több méteres égbetörő lángjában százak gyönyörködtek. A mulatózást természetesen most is késő éjszakáig lehetett folytatni a pincékben.

Végezetül köszönetemet szeretném kifejezni mindazoknak, akik lehetővé tették, hogy színvonalasan tudjuk szórakoztatni az ide látogatókat. A mazsorett csoport lányainak, szüleiknek, és felkészítő tanáruknak. A Bogácsi Pávákörnek, a Szt. Márton Borlovagrendnek és a Borhercegnőknek. A ötletgazdáknak, akik emelték a rendezvény látványosságát a „kisbíróval” és a „puttonyos emberrel”, valamint a Polgármesteri Hivatal dolgozóinak, akik biztosították a rendezvény gőrdülékeny lebonyolítását. A pincesorú vállalkozóknak, akik minőségi kiszolgálást biztosítottak vendégeinknek. És nem utolsósorban mindazoknak, akik megtisztelték figyelmükkel minket.

Vince Ferenc kulturális menedzser

„Azok a hegyek még ma is állnak,
Azok a folyók még ma is futnak,
Az a csillag még ma is mutatja az utat,
Az a nép még ma is él.”

A Mária Út több mint turista út, több mint zarándok út, több mint értekes program, több mint értekes gyűjteménye... több ezer kilométer. Kelet-nyugati irányban Csíksomlyó köti össze Máriazellel, Budapesten áthaladva észak-dél irányban Czestochowa-t Medugorje-va. A Budapestet Csíksomlyóval összekötő ága 920 km, amit 40 nap alatt tesznek meg a Bogácson áthaladó gyalogos zarándokok. Ki-ki lehetőségeihez mérten hosszabb-rövidebb távra csatlakozhat a menethez, ahogy ezt eddig is tettük. Az út elsősorban azokra, a már hagyományokkal rendelkező településeket összekötő ösvényekre épül, amin a kácsi és szomolyai búcsúba egykor nagyszüleinél és dédszüleinél jártak. Lehetőseggünk nyílik megismerni szűkebb hazánk szépségei mellett azoknak az embereknek a vendég szerepét, akiknek gondoskodó figyelmessége a gymesi csángókéval vetekszik. Összeköt minket Szűz Mária tisztelete, amely ősidőkre tekint vissza és nyelvünkben is tovább él. Nagy szeretettel Szent helyett mi Boldogasszonyunknak, Szűzanyának, Nagyszanyónak szólítjuk énekeinkben, imáinkban. „A csíksomlyói búcsúról, a Csíksomlyói Szűzanyáról - sok szép méltatást olvashattunk, jelentősegeről rengeteg értekes gondolat megfogalmazódott már...” Menni kell? - érés fog el engem is a magyar búcsús búcsúja közelébe... (Bizonyára nem veszik zokni tölem más egyéb kegyhely gondozóit és látogatóit Somlyó ilyenén kítüntetett ségét!)” Gál Péter/

A Mária Út szervezése sok szakember háttér munkájának köszönhetően 2010 októberében került arra színtre, hogy a településünkön áthaladó útszakas felfesthetővé vált. Ezúton is szeretném megköszönni mindazoknak a munkáját, akik hozzájárultak a jelzések elkészítéséhez. Az útszakas ünnepléyes megaldására a Szent Márton-napi búcsú alkal-mával kerül sor.

Szák Terézia

X. MÁRTON-NAPI VIGASSÁGOK

A bor és a gasztronómia ünnepe
Helyszín: Cserépi úti pincesor

Bogács Község Önkormányzata és a Cserépi úti pincetulajdonosok mint szervezők szeretettel várják a község lakosságát és az itt üdülő vendégeket!

2010. november 12. (péntek)

19⁰⁰ – 23⁰⁰ Esti fürdőzés, bor- és sajtókóstoló
helye: A Thermálfürdő területén

2010. november 13. (szombat)

10⁰⁰ Szent Márton Borlovagrend ünnepi közgyűlése
a Községi Házban

12⁰⁰ Lúdétel, bográcsban főtt ételek főzése és kóstolása a Cserépi úti pincesoron

13⁰⁰ A Szent Márton Borlovagrend ünnepe a Színészligetben

14⁰⁰ Bogácsi Mazsorett csoport bemutatása

14³⁰ Bogácsi Pávákör fellépése

14⁴⁵ Maksa Zoltán humorista műsora

15³⁰ A két paraszt - zenés humoros előadás

16¹⁵ KALÁRIS Hagymányörző Népművészeti Egyesület néptánc bemutatója

16³⁰ Táncház

17⁰⁰ Máglya lángra lobbantása

2010. november 14. (vasárnap) Szent Márton-napi Búcsú

Egész napos kirakodóvásár a Thermálfürdő parkolójában

11⁰⁰ Szentmise, az új bor és a Mária út Bogácson átvezető szakaszának megaldása

Helye: Szt. Márton Római Katolikus Templom

BOGÁCSI ŐZ
Bogács Község
Önkormányzatának lapja

Szerkesztő: Jankóné Jónás Zsuzsa
Szerkesztőség:
Bogács,
Alkotmány u. 9.

Fotók:
Jankóné Jónás Zsuzsa
Lénártné Szeberin Csilla
Verhóczyki Sándor

Nyomdai munkák:
Pető Nyomda
Mezőkövesd,
Tel.: 49/414-000